

ali mi fanati- v njih i po- S pod- ro, ako njegodi tisti ju naše je z elom nski- v go- vatil a 1859 vzgojen glog 19 si širni domo- ; tudi svojih iranje- glave prvega pa so Ornig sor, ki prišel moža, l... odpo- Nem- s. Od al čez nglijo. je čez zopet rskem. rnig sel za

raznih strani pričel je Ornig ta „ljudski vrt“ izdelovati; napravil je mostičke, pota, steze in na njegovo prošnjo napravili so pionirji bajer. Kdor pride danes v Ptuj in si ogleda ta krasni „ljudski vrt“, katerega niti v velikih mestih ne najdemo, ta bode priznal okus in talent našega Orniga!

Stem delovanjem postal je Jos. Ornig v splošnem znan. Pred okroglo 25 leti so ga pričeli tudi Ptujčani v mestni zastop kandidirati (1886). V mestu je vladala takrat nekaka stara nemško-liberalna stranka, ki se je vsacega mladega delavnega človeka bala, kakor se boji prvak „Štajerca“. Ali Ornig je bil vkljub temu izvoljen. Kot občinski zastopnik je uresničil mestno kopel, za katero se lepi Ptuj še danes od sosednih krajev zaveda. Ko je bil Ornig okroglo 6 let občinski svetovalec, izvolili so ga za župana mesta Ptuj. Predaleč bi nas peljalo, ko bi Ornigovo delovanje kot župana natančno popisali. Omenimo naj le, da se je v času njegovega županovanja v Ptuj uresničila sledeča vrsta zavodov in podjetij: Mestna plinarica (Gaswerk); mestna mizarška delavnica; parna pralnica; zavod za plakatiranje; parna tiskarna; mestna klanica; mestna kopel; realitetni promet; posredovalnica stanovanj; „Studentenheim“, „Mädchenheim“ (z višjo dekliško, kuharsko itd. šolo); višja gimnazija; muzej; krasne gradbe ob bregu Drave (Ornig-Kai) itd. itd. ... Naši čitatelji naj si nikar ne mislijo, da pride to edino mestnemu prebivalstvu v korist! Pod Ornigom znaša mestni proračun Ptuja dva do tri milijone kron na leto in največji del te velikanske svote denarja dobijo slovenski kmetje stoli Ptuj! Tega ne more noben pametni, pošten človek zanikati!

Istotako je napredovalo šolstvo. Predno je naš Ornig postal župan v Ptuj, imeli smo eno 4 razredno deško in eno 4 razredno dekliško šolo. Danes pa imamo 7 razredov za dečke in 11 za deklice, poleg tega pa še gimnazij in druge višje šole. Pred Ornigom je bilo v Ptuj samo 400 šolskih otrok, danes pa jih je več kot 1200! V mestu pa imamo le okroglo 5000 prebivalcev. Torej je ta soraščeni Ornig ravno slovenski kmetje priskrbel šole ... Tega naši zamisljeni prvaki seveda ne razumejo!

Velezasluženi naš Ornig je tudi skupno s podžupanom Johanom Steudte ustanovil t. z. vinogradniško zadrugo v Ptuj (Weinbaugenossenschaft), katero vodi g. Steudte danes tako izborni. Da pokažemo pomen tega zavoda, omenimo le, da je ta zadruga doslej nakupila 22.065 hektolitrov, t. j. več kot dva milijona litrov vina, to pa v veliki meri od slovenskih kmetov. Kar Ornig sam nakupuje in kar pusti slovenskim kmetom svojega denarja, o tem niti ne govorimo!

Na kratko omenimo, da je postal Ornig potem tudi član trgovske in obrtniške zbornice za Štajersko. Da je našim pokrajinam tudi tukaj mnogo koristil, tega pač ni treba posebej popisati. Pozneje izvolila ga je ta zbornica v deželni zbor. Ali čez par let naložilo mu je prebivalstvo ptujsko-ormoško-šlensko-ljutomersko-rogaško mandat deželne poslance, katerega še danes zastopa. Tudi tukaj moramo žalibog zaradi pomanjkanja prostora popisane Ornigovega plodnosnega delovanja kot deželni poslanec opustiti.

Neprecenljivih zaslug pa si je pridobil Ornig kot načelnik ptujskega okrajnega zastopa. Kakor znano, so v tem zastopu po več kot 20-letnemu škandaloznemu „gospodarjenju“ prvakov zmagali naprednjaki. In v okroglo petih letih je naš Ornig tukaj deloval, kakor da bi imel polje, ki je orje in seje razumni kmet. Vsi slovenski prvaki skušajo niso niti trohico tega dela storili, kakor Ornig!! Opozarjamo na članke našega lista, kajti ni nam mogoče, da in še danes to delo natančno popisali. Omenimo le seje v Ptuj, ki so za kmeta vendar največje veljave! Pred Ornigovim županovanjem je bilo v Ptuj le 1 mesečni in 3 letni sejmi. Danes pa jih je 3 letni, 24 mesečnih in 52 vsinjskih sejmov. L. 1889 prignalo se je v Ptuj na seje: 1206 konjev, 11488 govede in 11906 svinj. Leta 1909 pa že 2110 konjev,

14743 govede in 29896 svinj. V teh številkah se zrcali velikanski gospodarski napredek! V tem tiči pametno gospodarsko delo! ... Sicer pa ne pozabimo, da slovenski prvaki skozi več kot 20 let sploh ničesar za ptujski okraj storili niso, čeprav so dvigali visoke doklade.

Nakratko omenimo, da je Ornig že od leta 1888 član okrajnega zastopa. 16. julija 1904 pa je postal načelnik. Njegovo delo je velikanske uspehe doseglo. Popisali smo to delovanje itak že mnogokrat. Za danes bodi le ponavljano, da je Ornig prvo državno podporo okraju pridobil. s. za cestne zgradbe te-le svote: l. 1905 14 000 K, l. 1908 40.000 K in l. 1910 30.000 K. Novih cest je zgradil Ornig več kot 25 kilometrov in so znašali tozadevni troški 172.628 K. Za korekture cest, napravu pešpotov itd. se je izdalo 8866 K, za občinske ceste je pridobil Ornig državne in okrajne podpore za 75.071 K. Nadalje se je izdalo za sadno drevje in živinorejo 6.989 K, za bikove premije 3569 K. Posebno važno pa je tudi, da je Ornig vse slabe in polomjene mostove odstranil in nadomestil s cementnimi. Popolnoma zanemarjen okraj je Ornig napravil v vzorni red in gospodarstvo. Stoletja še se bode čutilo plodove in uspehe tega dela! Čast mu zlasti in v prvi vrsti za velikansko delo v okraju!

Mi ne bomo slavošpevov peli, ali poje jih — Ornigovo delo! Prava štajerska

Karl Linhart

pisatelj in urednik „Štajerca“ v Ptuj.

kri teče v žilah tega moža, kajti moč in pogum in veselje do dela ima kakor malokdo drugi... V Ptuj doživel je naš Ornig kot župan že 3 prošče, 4 okrajne sodnike, 8 majorjev in 9 okrajnih glavarjev.

Kar je naš Ornig za „Štajerca“ in našo stranko, tega popisati pač ni treba. Duša nam je in moč!!! In zato besno divjanje prvakiših hujskačev proti njemu... Ali kaj pomaga? Pes laja in karavana gré mimo...

Ob desetletnici našega „Štajerca“ sili nas srce v hvaležni vzklik: Čast in slava našemu Ornigu, čast mu za njegovo delo, slava mu za napade sovražnikov... Ornig je mož, čist in zvest in pogumen in delaven — kje imate boljšega?

Naše slike.

V današnji številki prinašamo tudi celo vrsto slik, ki se tičejo našega lista. Naj te slike tudi v kratkem popišemo.

1. Jos. Ornig.

Sliko našega Orniga, ki ni le na jeziku prista, marveč ki je z resnim delom skozi desetletja pokazal žilavost in energijo naše misli, prinašamo na 1. strani. O Jos. Ornigu samemu govorimo v posebnem članku.

2. Karl Linhart.

Na 3. strani prinašamo sliko našega urednika Karla Linhart. Na kratko omenimo, da je rojen 20. maja 1882. Že od svojega 17. leta sem živi v časnikiarstvu in si je kot pisatelj kakor urednik svojo pozicijo pridobil. Sodeloval je in še sodeluje pri celi vrsti revij ter listov in objavil tudi že nekaj lastnih spisov. Pri „Štajercu“ je že okroglo 5 let. V tem času se mu je posrečilo, spremeniti list v tednik ter uresničiti „Štajerčevi kmetski koledar“, (danes že 4. letnik) in mnogo drugih uredb. Svojo glavno moč pa je redakter Linhart zastavil tudi v ustnem agitaciji po Štajerskem in Koroškem. Deloval je jako veliko kot govornik in zato ni čuda, da nasprotniki tako divje ogenj in žveplo nanj bluvajo... Ali — takih stvari se Linhart ne vstraši. V boju proti prvaštvu in zlasti proti klerikalstvu v slovenskih pokrajinah pridobil si je Linhart dovolj zaslug. Upajmo, da mu bode mogoče i zanaprej tako delati!

3. Upravništvo.

Na strani 7 prinašamo sliko našega upravnništva (uredniški prostori so posebej). Na tej sliki vidimo delovanje ob času ekspedicije (razpošiljanja) lista. V levem kotu sedi administrator g. Fritz Laessig, ki je vodja upravnškega dela pri listu. To delo nadzoruje seveda odbor tiskovnega društva. V desnem kotu sedi drugi administracijski uradnik g. Stebich. Za njim stoji ekspeditorica gđ. Mici Punzer (ki je že okroglo 4½ leta pri „Štajercu“). Za njo v ozadju stoji njena sestra Pavla, ki je z ostalimi ženskami pomočnica pri ekspediciji lista. Na mizi v sredini se list v ovitke daje in potem na pošto nosi. Tudi se v tem lokalu (Bismarkgasse v gledališkem prostoru) list prodaja, naročnino sprejema itd.

4. Dvorana stavcev.

Vidimo jo na strani 5. Spredaj stojijo poleg „Setzkastnov“ v levem kotu g. Ign. Spritzey ki je že od leta 1888 v tej tiskarni in je vseh 10 let pri „Štajercu“ staval; torej najmanj 400 števk našega lista pozna delo stavca Spritzeyja. Čast delu! Poleg njega stoji stavec g. Pisch. ki je 3 leta v tej tiskarni in „Metteur en page“ našega „Štajerca“. V ozadju vidimo lastnika tiskarne g. W. Blanke samega pri korekturi. Za njim stoji (levo) stavec g. Kamenschak; ostala dva pa sta učenca. Naši čitatelji bodejo gotovo z zanimanjem pogledali to delavnico, ki je za malomestne razmere lepa in dobra. — (Seveda (to velja za vse slike) ni mogel fotograf cele tiskarne z vso uredbo na sliko spraviti. Mnogo mašin in oboje sploh ni na teh malih slikah videti. Hoteli smo podati le glavni pogled. Slike so fotografirane raz okna prostorov, in je razumljivo, da ni bilo mogoče vse sprejeti.)

5. Prostor za mašine.

Lokal za stroje vidimo na 5. strani. Slika je sicer mala, ali čitatelji bodejo natanko v sredini opazili glavni stroj, ki je svojo dolžnost pač že izpolnil. Ta izborni stroj služi namreč že dalje kakor 10 let. Kar je prišlo „Štajerca“ po svetu, vse to je šlo skozi to mašino. Pridni delavec je ta stroj! Zgoraj se dene beli papir v njega, spodaj pa pride že „Štajerc“ skozi „Falz-aparat“ zložen iz njega, tako da ga je treba le še v „šlajfne“ dati. V ospredju stoji g. mašinmojster M. Ornig, (ki bode dne 6. septembra tega leta 30-letnico svojega pridnega dela v tej tiskarni praznoval), na stroju samem pa pomočnik g. J. Pauko, ki vlaga papir v mašino. Tudi ta je že vseh 10 let pri „Štajercu“. Čast jima! Razne manjše mašine tiskarne seveda na naši mali sliki ni videti.

6. Knjigoveznica.

Pokazati smo hoteli tudi sliko te delavnice (stran 7.) V ozadju vidimo stroj za rezanje papirja, ki je zelo zanimiv. V ospredju pa izdelovanje knjig.

Toliko smo hoteli o tem tehničnem podjetju pokazati. Ni velikanska delavnica, ali za dane razmere je lepa in dobra. Deset let je naš „Štajerc“ v tej tiskarni g. W. Blankeja preživel. Mnogo hvale gré tudi lastniku tiskarne samemu.

Kajti tudi on je moral trpeti bojkot zagriženih nasprotnikov in tudi on je sodeloval pri napredku lista . . . Te slike pa nam naj v svoji skromnosti dajo moč za novo delo. Mi gremo naprej! . . .

„Štajerc“ in delo.

Grda nevhvaležnost bi bila, ako bi ob desetletnici našega lista delavcev pozabili, ki so s svojim trudom sodelovali in dosegli lepe naše uspehe. Nakratko hočemo tedaj par besed izpregovoriti, ki označijo najboljše velikansko delo, ki je vtelesnjeno v teh deset letnikih „Štajerca“.

Pomisli se mora, da je izšlo v tem času najmanj 390 števil „Štajerca“. Ako računamo povprečno na vsako številko 14.000 izvodov — in to je slabo računano — potem je izšlo skupaj okroglo 5½ milijonov izvodov (natanko pet milijonov in 460.000). Pač lepa številka! S papirjem vsega tega „Štajerca“ bi lahko skupaj 326.781 kvadratnih kilometrov zemlje pokrili. Z drugimi besedami povedano: S „Štajercem“, ki je teh 10 let zapustil našo mašino, bi lahko celo Avstrijo pokrili. Koroško deželo bi lahko s tem papirjem okroglo 31 krat pokrili, štajersko pa 15 krat. Tudi Ogrska bi se popolnoma pod tem papirjem skrila. To dejstvo si pač lahko vsakdo izračuna.

Zanimive so tudi številke teže. 1000 izvodov lista tehta 28 kilogramov. Ako bi se ves doslej izšli „Štajerc“ na tehtnico položil, vagal bi skoraj 153 tisoč kil ali 1½ tisoč centov. „Štajerca“ nosijo ženske na pošto. Vsaka nese največ 25 kil. Ako bi se torej ves ta „Štajerc“ nakrat na pošto znosil moral, potrebovali bi v ta namen več kot 5000 žensk. Vse babe na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Hrvaškem bi tega ne izdelale. In ako bi človek jezike vseh teh žensk zmeril, potem bi sploh ne bilo ne konca ne kraja . . . Sicer pa omenimo, da tehta en železniški vagon 10000 kilogramov. En vlak ima 50 vagonov. Torej bi bilo treba 360 železniških vagonov, ako bi se hotelo „Štajerca“ prepeljati.

Pomisli se treba, da je „Štajerc“ tekom teh desetih let le barve vsako leto 250 kil, torej skupaj 1875 kil porabil. Prvaški listi potrebujejo še veliko več te barve, ker „farbajo“ tudi svoje vboje čitatelje . . .

Prav zanimivo je tudi delo tehničnega osebja tiskarne samega „Štajerca“ potrebuje dva redna stavca, ki imata edino z listom opraviti, nadalje „mašinmojstra“ (vsak teden 30 ur) in eno pomožno moč (istotako). Kar se stavcev tiče, treba je sledeče računati: En predelek (Spalte) ima okroglo 5.200 črk. Vsaka številka „Štajerca“ pa ima 24 takih predelkov. Torej skupno pri eni številki 124.416 črk, v desetih letih pa okroglo 48½ milijonov črk. Glasom tarife košta 1000 črk stavčevega dela 53 vinarjev. Skupaj zračunano pomeni to, da so stavci pri „Štajercu“ tekom teh let 15.716 kron zaslužili.

Pozabiti pa tudi ne smemo naše mašine, ki je vseh 10 letnikov „Štajerca“ v svet spravila. Za 1000 izvodov potrebuje ta mašina 1 uro, za eno številko torej najmanj 28 ur. Delala je ta pridna mašina torej na „Štajercu“ okroglo 11.000 ur. Mašina gre z motorjem na plin (Wassergas). Giblje sa ta motor (Umdrehung) 250 krat v minuti, torej 15.000 krat v uri in 420.000 krat za eno številko našega lista. Od kar izhaja „Štajerc“, napravil je ta motor teh „Umdrehungen“ skupno 163.800.000. Pri temu porabi 1¼ m³ plina za uro. Ker je skupno okroglo 11.000 ur delal, porabil je torej plina skoraj 20.000 m³. V denarju stane 1 m³ 30 vin.; skupaj torej se je izdalo le za motorjev plin 5.775 kron denarja.

Omenili smo le tehnično delo in čitatelji se bodejo čudili teh resničnih števil! Sicer pa — čast tudi delavcem! Zlasti omenimo tukaj mašinista g. Mat. Orniga, stavca g. Ig. Spritzeya in pomožno moč g. Pauko. Kajti ti so bili vseh deset let pri „Štajercu“.

Duševo in ročno delo korakala sta teh deset let skupaj . . . in v bodoče storiti morata istoto!

Pobratimstvo.

Spisal Karl Linhart.

Štajerc: Brat Korošec, daj mi roko!

Ene misli sva, krvi!

In nasprotja ter sovraštva pač med nama ni!

Korošec: Lepe, Štajerc, tvoje gore, znak zvestobe so: znamenje, da nikdo ločil naju več ne bo.

Štajerc: Ali most čez Karavanke je odprt —

Korošec: Pa za nazadnje črne je zaprt!

Štajerc: Pesni naše domovinske iz gore odmevajo —

Korošec: A za Srbe, za cigane

oni se ogrevajo . . .

Oni, ki jih pošlje Kranjska,

Oni, ki so mameluki,

ki nas radi bi razdjali,

ki „sokoli“ so in „čuki“.

Štajerc: Oni, ki treso sovraštvo nam iz prižnic brez vesti, ki jim še družina mirna in ljubezen sveta ni.

Korošec: Oni, ki še čez grobove jezo svojo trosijo —

Štajerc: Oni, ki jo v božjo hišo brez strahu nam nosijo.

Korošec: Oni, ki nas ob volitvah ljubeznjivo snubijo —

Štajerc: Ki nam pa za troje grošov zadnjo stvar zarubijo —

Korošec: Leto so nas izsesali —

Štajerc: Mesto kruha fraze dali —

Korošec: Peli „lepa domovina“ —

Štajerc: In prodali so nje sina!

Korošec: Nam sovraštvo le so dali —

Štajerc: Nas s konzumi goljufali —

Korošec: Naš pokoj so nam kržali —

Štajerc: Našo kri so izsesali —

Korošec: In na naše troške pili —

Štajerc: Našo deco zastupili —

Korošec: Nikdar nič nam vrnilo —

Štajerc: Nemca le očrnilo —

Korošec: Sami vence so si vili —

Štajerc: Zepe svoje si polnili —

Korošec: Nemščine za nas se bali —

Štajerc: S mi radi nemško znali —

Korošec: So bogati z njo postali —

Štajerc: Bi brez nje že — pokrepali!

Korošec: So trgovci ti prvakli

in prodajo dušo ti!

Pred denarjem le klečijo

in za bližnega jim ni.

Štajerc: Mi pa bomo naj sužnji,

naj čebele bi postali,

da bi ti prvaški troti

lažje pač v razkošju — spali.

Korošec: Ne, — ti Štajerc, daj mi roko!

Ene misli sva, krvi;

in razločka ter sovraštva

pač med nama ni!

Obadva: Lepe naše so gore,

znak zvestobe so!

Znamenje, da nikdo ločil

nas ne bo!

Politični pregled.

Poslanec Marckhl posređoval je pri vseh merodajnih mestih glede uresničenja boljših železniških zvez med Celjem-Pragerskem in Gradcom ter glede saniranja železnice Konjice-Poljčane. Upati je, da se bode zahtevam tega delavnega poslanca ugodilo.

Most čez Dravo pri Breznu. Vsled delovanja nemških poslancev se je posrečilo, zasigurati zgradbo mostu čez Dravo pri Breznu. Na pridno delovanje zlasti poslanca Marckhl je finančni minister potrebno državno podporo dovolil.

Železnica Ormož-Ljutomer. Ponovnemu zahtevanju posl. Marckhl in tovarishev je minister ugodil in izjavil, da se bode proga Ormož-Ljutomer v program lokalnih železnic sprejela. S tem je mnogo glede te prepotrebne železnice storjenega. Ploj pa, ki bi moral za to železnico delati, hoče v nesrečni obstrukciji ljudski denar zapravljati!

Stavbinsko-keramična šola v Radgoni. Nemški poslanci Einspinner i. t. ter župan pl. Kodolitsch in dr. Kanniker so pridno delovali glede te prepotrebne šole. Delo je imelo uspeh. Troški za to šolo pridejo namreč že v državni proračun prihodnjega leta. Tudi glede regulacije Mure pri Radgoni se je mnogo doseglo. Slovenski poslanci pa se bojijo dela . . .

Koroška vzhodna železnica. Poslanec Dobernig je s prizadetimi občinami začel akcijo glede izdizanja koroške vzhodne železnice in združenju z državno v Wolfsbergu. V ministerstvu se je podpiranje te za Koroško gospodarstvo prevažne

železnice obljubilo. Kaj pa ogrlar Gratem On za gospodarske stvari nima časa; on kranjsko „politiko delati“ . . .

Vse v Ljubljano! To je politika prahujskačev tudi na Štajerskem in Koroškem. kratkem se je čulo novico, da hoče vojnava v Celovcu novi korps-komando uresničiti, koj je agent Hribar napel vse moči, da komando v Ljubljano spravil. Posrečilo se vsled delovanja posl. Doberniga to seveda Vse bi radi za-se požrli, ti srbski prijatelji Kranjskem. Korošči in Štajerci pa naj plačajo

Volilna dolžnost na Kranjskem. Cesar potrdil postavbo, po kateri se vpelje na Kranjskem volilno dolžnost.

Trgovinsko pogodbo s Črno gorami. Bistvo pogodbe je baje kmalu uresničeno. Bistvo pogodbe je bode Avstrija Črno gori uvoz živine olajšala. šemu kmetijstvu pomeni to veliko škodo.

Špijon? „Grazer Tagblatt“ poroča, da v Gradcu zaprolo nekega človeka, o katerem baje opravičeno trdi, da je špijon. Preiskanje seveda tajna.

Ogrski državni zbor se je te dni otarostarosti predsednik je v svojem pozdravnagovoru obsodil nasilstva Khuena. Kraljev stolni govor je bil vlezanimiv.

Ruske razmere. Iz Petersburga se pora da so zaprli tamošnjega zastopnika c. kr. kor. biroja pl. Unger-Sternberg. Dolži se ga je v prid Avstrije proti Rusiji špioniral.

Dopisi.

Rače. V nedeljo 12. t. m. obhajala so žarna društva celega Mariborskega okraja prvo letošnje zborovanje (Bezirkstag) v Rači pri katerem so bila zastopana vsa društva tega okraja. Popoldanske vaje se je udeležilo 100 požarnikov iz raznih društev. Zjutraj vse zgodaj so se postavili rački požarniki slavnostno z napisom „Willkommen“, kar pride mimo najhujših klerikalcev, dobroznani cerkveni čar Mlakar. posestnik iz Brezlu, pa namesto bi pozdravil ali tiho mimo šel, ali pa vsaj miru njih pustil, se pa izrazi: „Tukaj skoz bli danes sami divjaki“. Tako torej dragi paniki celega okraja, ker ne trobite v klerikarog, ste pa divjaki. — Hotinjski požarniki kateri so šli na velikonočno soboto zvečer vstajenja, ter pili do treh zjutraj v klerikogostilni in se tam stegli so pa gotovo veliki Dragi Tonek! Ko bi se Vi bili udeležili slavnosti, tedaj bi bili sprevideli, da niti enega ljubljana ni bilo zraven, sicer pa tako Vas nihče pogrešal, povem Vam pa, da bi bili gotovo čili skoz okno ven, ako bi bila vrata zaprta, ker klicalo se je navdušeno „Gut Heil“. Kaj Tonek, te besede bi Vas bile smrtno zadelale, so nemške?! Kaj pa g. Mlakar, ali se še minjate časa, ko je Vaš sin obiskoval nemške v Mariboru? Zakaj ste pa njegova tja poslali? Zato ker tako dobro vedeli, da brez nemške jezika se nikamor ne pride, in tudi njemu gotovo na hvalo, ker bi moral zdaj pri vojnamaršeins klopčati, ko bi nemški ne znal, ko zdaj sedi v pisarni, kakor se je sam izrazil, je bil na dopustu. Torej Tonek pustite nas miru, posebno v tem času, ker juljsko solje zelo vroče in če me prisilite, Vam snam Vaš široki klobuk iz glave, pod njim pa veste je masla obilo. Gradivodov

Iz Jesenic. V nedeljo 26. junija t. l. sklical občinski svetovalec Pongratz shod pri „Jeleni“ radi pogovora nove slovenske ljudske šole na Savi. Shoda se je vdeležilo mnogo delavcev in davkoplačevalcev. Fajmo Škubič in več ajmohterjev se je pa brez plačila vtihotapilo v dvorano. Vendar se je besedo tudi Škubiču, a ko je mož hotel izprij njegovih stari šegi, mu je sklicatelj beodvzel. Farbal je delavce o neki osmorazredn katero je pa že davno vlada odbila, a vse je prav zabito trdil, da ima on osmorazredn za Jesenice že v žepu in obetal starišem bode tovarna primorana, potem vsim tem kom boljši kruh dajati!! — Ja če jih b Škubič v tovarni nastavljal, potem bodo goi pobalini enkrat vsi direktorji postali!! — četrti ali osme ljudske razrednice bodo go vsi taki trpini, kakor so sedaj njihni stariši